

Chương 411: Nguy Hiểm Cận Kề Harriet

(Số từ: 3329)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:49 PM 09/05/2023

*Bang!

Một tiếng nổ âm thanh chói tai vang vọng khắp không gian tối tăm, khi không khí dường như bị xé toạc.

Khoảnh khắc chiếc roi vung lên, nó phá vỡ rào cản âm thanh, tạo ra một tiếng nổ siêu thanh. Bản thân âm thanh đã đe dọa, nhưng những người bị roi quất phải đối mặt với mối đe dọa thậm chí còn lớn hơn đối với tính mạng của họ.

Những nạn nhân của đòn roi xé thịt thậm chí không thể hét lên nếu cơn đau quá dữ dội.

Mọi người nằm dài ra, kiệt sức vì bị tra tấn.

Nhìn vào tình trạng của những cá nhân không thể nhận ra này, Olivia nhận thấy rằng một số tù nhân nằm dài sau song sắt đã chết.

"Ở đây."

Olivia được dẫn dắt bởi một người mặc trang phục của một điều tra viên dị giáo, đi đến một nơi nào đó.

Bên trong tầng hầm của trụ sở Thánh Hiệp sĩ.

Trong phòng thẩm vấn lớn, có nhiều người hơn bình thường.

Olivia đã đến đó vài lần, và cô ấy thậm chí còn suýt bị cha nuôi của mình ném vào đó.

Tuy nhiên, giờ đây Olivia đã có mặt với tư cách là một điều tra viên dị giáo đặc biệt.

"Tất cả bọn họ bị bắt vì cái gì?"

Trước câu hỏi của Olivia, một trong những điều tra viên dẫn đầu cô tặc lưỡi.

"Trong thời kỳ đáng ngờ này, không chỉ tín ngưỡng dị giáo mà cả các nghi lễ dân gian kỳ lạ và thờ cúng thần tượng đang diễn ra ở khắp mọi nơi. Những trường hợp người ta tin vào sự tồn tại của các truyền thuyết được lưu truyền ở các vùng khác nhau hoặc thờ cúng các tín ngưỡng dị giáo chưa từng biết và chưa từng thấy..."

"Có tín đồ của Ragan Artorius không?"

"Họ là những kẻ rắc rối nhất. Họ chắc chắn là những kẻ dị giáo, nhưng..."

"Một vấn đề khó giải quyết, tôi hiểu rồi."

"Vâng, chúng tôi chưa thể hành động vì chúng tôi chưa đi đến kết luận thông qua Hội nghị Giáo hoàng. Chúng tôi đang ở trong một tình huống mà chúng tôi không thể làm bất cứ điều gì."

Khi sự lo lắng và sợ hãi lan rộng, không chỉ Tín ngưỡng anh hùng và Tín ngưỡng dị giáo mà nhiều tín ngưỡng dân gian cũng xuất hiện.

Trong số đó, Tín ngưỡng Anh hùng là dị giáo lớn nhất và họ phải hành động nhanh chóng, nhưng nếu họ mắc sai lầm, một cuộc thảm sát thường dân quy mô lớn có thể xảy ra.

Nếu điều đó xảy ra, họ sẽ phải tính đến cuộc xung đột với đế quốc, và người dân có thể sẽ quay lưng lại với Ngũ đại Thần giáo.

Cái tên Ragan Artorius rất nặng nề và đồ sộ. Cho dù chuyện hấn cứu nhân loại phi thăng ngồi bên cạnh thần linh cũng không phải thật, thì ai dám công khai tuyên bố?

Trong tình hình hiện tại, nếu họ không cẩn thận, một sự kiện lố bịch có thể xảy ra, đó là Giáo hội sẽ trở thành kẻ thù của nhân loại.

Vì vậy, trong khi họ bắt giữ và yêu cầu những kẻ dị giáo nhỏ hơn ăn năn và bắt họ tiết lộ thông tin về những kẻ dị giáo khác trước khi chúng lan rộng hơn, họ không thể bắt giữ những người theo Đức tin anh hùng, những người có thể được nhìn thấy bởi bất kỳ ai trên đường phố.

Olivia thấy tình huống thật ngớ ngẩn.

Sau khi Chiến Tranh Nhân Ma bùng nổ, Ngũ Đại Thần Giáo vĩ đại đã thành lập Thánh Hiệp sĩ, một

lực lượng vũ trang thống nhất đại diện cho tất cả các tín ngưỡng.

Nó hóa ra là khá hiệu quả. Việc thành lập một tổ chức đại diện cho những lợi ích thống nhất của họ đã dẫn đến việc tăng gấp năm lần, hoặc thậm chí lớn hơn, tiếng nói, quyền lực và ảnh hưởng của họ trong cộng đồng tôn giáo.

Hơn nữa, thủ lĩnh của Đoàn Thánh Hiệp sĩ có ảnh hưởng và quyền lực ngang bằng với các giáo hoàng của mỗi Ngũ Đại Thần Giáo.

Mục đích của tổ chức là đánh bại Ma vương, nhưng giờ Ma vương đã biến mất, nó cũng nên biến mất. Tuy nhiên, nó đã không.

Đó là lý do tại sao Riverrier Lanze, cựu lãnh đạo của Thánh Hiệp sĩ, thậm chí còn lên kế hoạch thành lập một quốc gia thiêng liêng.

Nhưng tình hình đã bị đảo lộn do sự xuất hiện trở lại của Ma Vương.

Không phải Ma Vương trực tiếp làm gì đó.

Những người phát điên vì sợ hãi Ma vương đã tạo ra một niềm tin sai lầm gọi là Tín ngưỡng anh hùng, hiện đang đe dọa Ngũ đại thần Giáo.

Không có chuyện tung ra một quốc gia thiêng liêng; giờ đây, Ngũ Đại Thần Giáo đang lo lắng về sự tồn tại của họ nhờ vào Tín ngưỡng Anh hùng, một tín ngưỡng không có thực chất.

Hơn nữa, sự tồn tại của Ellen Artorius, hậu duệ của anh hùng, và Reinhardt, chủ nhân mới của Alsbringer, chỉ khiến danh tiếng của Tín ngưỡng Anh hùng ngày càng lớn.

Họ không nói như vậy sao?

Anh hùng sẽ được hồi sinh.

Anh hùng phục sinh Reinhardt và Ellen Artorius, hậu duệ của anh hùng, sẽ cứu chúng ta.

Những người tin vào Đức tin anh hùng sẽ truyền bá sự ứng nghiệm của lời tiên tri rằng sự xuất hiện của họ bằng cách nào đó phù hợp với những gì mà Đức tin anh hùng rao giảng. Sức mạnh của Niềm tin anh hùng sẽ mở rộng.

Một đức tin không có giáo lý, tổ chức, giáo phận, Giáo hội hay thậm chí là giáo hoàng.

Một niềm tin dễ lây lan như ngọn lửa cháy rừng mang tên Niềm tin anh hùng sẽ nhấn chìm lục địa.

—Ngũ Đại Thần Giáo.

Nó có thể kết thúc trong tay quần chúng, thay vì Ma vương.

Có phải Ma vương đã thấy trước tình huống này khi tấn công Riverrier Lanze?

Nếu họ biết điều này sẽ xảy ra và giết chết Riverrier Lanze, thì Ma vương còn hơn cả một thiên tài.

Rốt cuộc, họ đã tính đến sự điên rồ và sợ hãi của con người.

Nếu vậy, họ có thể đã tấn công Rajeurn để khuếch đại các dấu hiệu của Đức tin Anh hùng sau khi giết Riverrier Lanze.

Sợ hãi gây ra bởi vụ ám sát Riverrier Lanze.

Sự bùng nổ của cuộc tấn công Rajeurn đầu tiên.

Tất cả đã dẫn đến cuộc tấn công vào các tín đồ lần này.

Một vài trận chiến du kích đã gây ra cuộc khủng hoảng trong việc tạo ra Tín ngưỡng Anh hùng cho Ngũ Đại Thần Giáo.

Ma Vương có thực sự biết điều này sẽ xảy ra không?

Olivia không thể biết xa đến thế.

Tuy nhiên, Olivia quyết định làm những gì cô ấy phải làm.

Không chọn tôi cũng không sao.

Chỉ cần cô cười là tốt rồi.

Nếu cô hạnh phúc, thế là đủ.

Olivia sẽ bảo vệ Reinhardt.

Nếu cô ấy phải trở thành một con quái vật để làm điều đó, cô ấy sẵn sàng làm như vậy.

"Đây rồi."

Đó không phải là không gian mà bạn có thể nhìn vào bên trong qua song sắt như những nơi khác.

Một phòng giam khổng lồ bị chặn bởi một bức tường đá khổng lồ.

Vô số vòng tròn ma thuật và Ma pháp bảo vệ ở bên ngoài ngăn chặn sự can thiệp từ bên ngoài và thoát ra khỏi bên trong.

Đó là một phòng giam để giam giữ những kẻ dị giáo quan trọng.

*Kurrrung!

Khi người thẩm vấn đang thao tác gì đó, bức tường đá mở ra, để lộ phòng giam.

Một kẻ dị giáo bị thương nặng, cúi đầu và bất tỉnh, đang ở đó.

"Nó không phải là giả, phải không?"

Đã từng chứng kiến những người bị treo cổ ở các tỉnh vì không theo đạo, và các linh mục thực sự tạo ra những nạn nhân vô tội thông đồng, câu hỏi này rất quan trọng đối với Olivia.

Rốt cuộc, họ không thể thẩm vấn một người vô tội.

"Chắc chắn rồi. Anh ta không phải là một kẻ mạo danh đơn thuần mà là một linh mục có thể sử dụng [sức mạnh thần thánh] của Ma Thần. Tuy nhiên, anh ta sẽ không nói. Có vẻ như anh ta đã trải qua một khóa huấn luyện đặc biệt nào đó với tư cách là một linh mục."

Rõ ràng là từ các dấu hiệu tra tấn, Olivia thấy rằng các phương pháp thông thường không được sử

dụng. Anh ta không chỉ có khả năng chống lại ma thuật, mà khả năng chống lại [ma thuật tinh thần] của anh ta cũng có vẻ khá mạnh.

"Được rồi. Mọi người, rời đi."

"Xin lỗi? Hẳn ta nguy hiểm. Ở một mình với hẳn ta..."

"Có cần nói hai lần không?"

Khi Olivia im lặng nhìn chằm chằm vào những người lãnh đạo, họ nuốt nước bọt.

Biểu hiện của cô ấy, bề ngoài dịu dàng, dường như ẩn chứa một góc cạnh sắc bén và kỳ lạ, giống như một lưỡi kiếm.

Ban đầu, cô ấy nổi tiếng là Thánh nữ của Eredian, và mặc dù cô ấy đột ngột từ bỏ đức tin của mình, cô ấy vẫn là một tông đồ của Towan, người đã trở về cùng Tiamata.

Đi ngược lại ý muốn của cô ấy là đi ngược lại ý muốn của một vị thần, ở một mức độ nào đó. Ngay cả Giáo hoàng và chỉ huy của các Thánh Hiệp sĩ cũng không thể dễ dàng xử lý một Quán quân được chọn bởi một Thánh tích.

"Phải, nhưng nếu nó nguy hiểm..."

"Ta biết, vậy người đi đi."

Theo chỉ dẫn rõ ràng của Olivia, cánh cửa đá đóng lại, và bóng tối bao trùm căn phòng.

*Hwoong

Khi Olivia vẫy tay, ánh sáng chiếu vào căn phòng. Sự tra tấn của Điều tra viên không phải là thứ mà người bình thường có thể chịu đựng được.

Sự tra tấn của các linh mục không đến từ chính nỗi đau, mà từ khả năng hồi phục mà họ sở hữu.

Ngay cả khi tâm trí của họ sắp bị phá vỡ, ngay cả khi tứ chi của họ sắp bị cắt đứt, ngay cả khi họ đang trên bờ vực sốc xuất huyết.

Các linh mục sẽ khôi phục cơ thể của họ về trạng thái ban đầu và bắt đầu tra tấn lại từ đầu.

Đó là lý do tại sao hầu hết bọn họ sẽ nói sự thật hoặc thậm chí nói dối để Điều Tra Viên nghe được điều họ muốn.

Tuy nhiên, vị linh mục Ma thần này đã không nhượng bộ cho đến cuối cùng.

Olivia kéo một chiếc ghế sang phía bên kia của tín đồ Giáo phái Ma thần không phản ứng, và lặng lẽ ngồi xuống.

"Nếu có ý thức, sao không ngẩng đầu lên?"

"..."

Không có phản hồi từ bên kia.

"Ta không có thiên phú cũng không có kỹ năng tra tấn. Giống như hòn đá đập vào người, nếu người bị ta tra tấn, người có thể sẽ chết."

Trước những lời sảng khoái nhưng tàn bạo của Olivia, một giọng nói khàn khàn vang lên từ cái đầu cúi xuống của kẻ dị giáo.

"Giết ta đi....."

Đó là một phản ứng đơn giản.

Cái chết thậm chí còn không miễn phí ở đây. Tự sát đã khó vô cùng, trong tình trạng bị trói buộc lại càng khó hơn. Ngay cả khi họ cố gắng chết, các linh mục sẽ buộc phải chữa lành vết thương cho họ.

Tra tấn thậm chí không cho phép cái chết.

Phiên tòa xét xử dị giáo thực sự, khác với phiên tòa giả tạo ở Rajeurn, là như thế này.

"Làm thế nào người dễ dàng nói một điều như vậy sau khi bị tra tấn khắc nghiệt như thế. Thật đáng thương."

Olivia nhìn chăm chăm vào kẻ dị giáo với cái đầu cúi xuống.

"Mặc dù vậy, ta hơi khác so với các Điều tra viên mà người đã gặp cho đến nay."

Trong ánh sáng.

Olivia đưa tay phải ra trước mặt tên dị giáo đang cúi đầu.

*Shuuuuuuuu

"Ta có thể xử lý sức mạnh của Ma Thần. Và ta khá giỏi về nó."

Năng lượng đen tối và nham hiểm tràn ra từ tay phải của Olivia, tương phản với ánh sáng trắng tràn ngập căn phòng.

"Chúng ta cùng phe."

Kẻ dị giáo ngẩng đầu lên nhìn Olivia với vẻ hoài nghi.

Nguồn gốc sức mạnh của Ma Thần và Nữ Thần là giống nhau.

Vì sự thiếu hiểu biết và không chịu chấp nhận điều này của họ, Olivia cảm thấy buồn phiền vì vô số tranh chấp, đau đớn và cái chết xảy ra sau đó.

Olivia sẽ sử dụng thực tế này.

Olivia vừa là nữ tư tế của Towan và Kier.

Vì vậy, cô ấy có thể mở miệng, thứ sẽ không bao giờ mở trừ khi họ là đồng minh, bao nhiêu tùy thích.

"Bây giờ người có muốn nói chuyện không?"

Olivia, người thấp sáng căn phòng bằng sức mạnh của sự thuần khiết, chăm chú nhìn vào kẻ dị giáo, kẻ đang khoác lên mình sức mạnh của sự thối nát.

"Ôh... Chủ nhân..."

Trong con mắt của những kẻ dị giáo, cô ấy phải xuất hiện như hình ảnh của một vị thần.

***

Đêm khuya, sau bữa tiệc nhỏ mà cả bốn người cùng thưởng thức vào lúc nửa đêm, Harriet trở về phòng, tắm rửa, lau khô tóc và ngồi xuống giường. Harriet tuyệt vọng bám lấy Reinhardt, nhận ra rằng cô không thể ghét anh hơn là yêu anh.

Điều này có ổn không?

Mặc dù đúng là Harriet không thể ghét Reinhardt, nhưng cũng có cảm giác rằng cô ấy sẽ đứng ở vị trí cuối cùng.

Biết rằng trái tim và mối quan hệ của anh ấy sâu sắc hơn với những người khác, và cô ấy phải quanh quẩn bên họ.

Cô ấy phải chịu đựng sự đau khổ khi xen vào mối quan hệ của họ trong bao lâu?

Hiện tại, thật thú vị khi nói chuyện với Reinhardt một cách bình tĩnh, ăn gì đó và chia sẻ những câu chuyện. Thật thú vị, thoải mái và hạnh phúc đến nỗi cô thậm chí không cảm thấy đầm lầy trầm cảm thường bao trùm lấy cô khi cô chìm vào giấc ngủ một mình.

Nhưng khi trở về phòng ký túc xá như thế này, cô lại một lần nữa phát hiện ra bản thân đáng thương của mình.

Thế này có đúng không?

Có đúng không khi xây dựng cảm giác hạnh phúc, thoải mái, vui vẻ hiện tại để rồi nhận lấy vết thương lòng lớn hơn sau này?

Có lẽ tốt hơn là làm tổn thương rất nhiều bây giờ.

Như vậy sau này sẽ không đau nữa.

Nếu cô ấy chịu đựng nỗi đau này bây giờ, cuối cùng nó sẽ trở thành một vết sẹo.

Nhưng sau khi thành sẹo, ít nhất sẽ không đau.

Đó không phải là cách đúng đắn sao?

Nhưng ngày mai, Reinhardt sẽ bình tĩnh bắt chuyện như mọi khi.

Sẽ thật lố bịch nếu bảo anh ấy ngừng giả vờ thân thiết với cô ấy trong khi tỏ ra không tán thành.

Hơn bất cứ thứ gì khác.

Mặc dù cô ấy không biết chi tiết cụ thể, nhưng Reinhardt có mối quan hệ sâu sắc với Charlotte. Thậm chí có vẻ như Reinhardt đã cứu mạng Charlotte khi cô ấy gặp nguy hiểm.

Ellen và Reinhardt đã cùng nhau chiến đấu để giành lấy mạng sống của họ ở Darklands. Họ cũng đã dành nhiều thời gian nhất cho nhau, một cách chính thức.

Reinhardt đã khéo léo giải cứu Olivia khỏi bị cha nuôi giam giữ và đe dọa. Theo một cách nào đó, anh cũng đã cứu mạng cô.

Reinhardt đã có những trải nghiệm đáng kể với từng người trong số ba người, ngoại trừ Harriet.

Nhưng còn Harriet thì sao?

"Có điều gì đó dường như quá tầm thường. Cho dù tôi có nghĩ về nó bao nhiêu đi chăng nữa..."

Ngay cả trong suy nghĩ của chính cô.

Trong khi Harriet cảm thấy buồn và tủi thân vì liên tục bị đẩy ra xa.

Khi cô ấy nghĩ về nó một cách nghiêm túc, một cách khách quan thì cô ấy không đáng kể.

"....."

Tất nhiên, trải qua những trải nghiệm khó khăn có thể không phải là một điều tốt, nhưng dường như việc Harriet thiếu những trải nghiệm như vậy lại tạo nên sự khác biệt một cách kỳ lạ.

Ý nghĩ về Harriet de Saint-Owan, Nữ công tước xứ Saint-Owan, là một kẻ hèn nhất là điều không thể tin được.

Mặc dù cô ấy là Nữ Công tước, nhưng việc gọi anh ta là một thường dân thấp kém là điều không thể, đặc biệt là khi Reinhardt đã trở thành Quán quân không thể tranh cãi của Als.

Còn ngày nay thì sao?

Mặc dù không có gì thực sự xảy ra, nhưng cô ấy cảm thấy như mình đã bị theo dõi và gần như gục ngã trước mặt Reinhardt, run rẩy vì xấu hổ.

Nó không giống như họ đã có một cuộc chiến lớn và sau đó có một sự hòa giải lớn đầy nước mắt.

Tình huống này chỉ xảy ra đột ngột mà không có bất kỳ cuộc trò chuyện thích hợp nào.

Harriet không thể tin rằng cô ấy đã làm hòa với Reinhardt vì một điều quá tầm thường.

Không phải sự kiện mối quan hệ của họ trở lại bình thường là quá hèn nhất sao?

—Sáng hôm sau lúc bình minh.

"Đại Công tước xứ Saint-Owan, chúng tôi cần sự hợp tác của cô trong giây lát."

Harriet không khỏi sửng sốt trước hai pháp sư tự giới thiệu mình là điều tra viên của Cục Pháp thuật Hoàng gia và đã đến ký túc xá của cô lúc rạng đông.

Không đời nào chúng là giả. Nếu không, họ đã không thể vào Temple ngay từ đầu.

"Tôi... tại sao?"

"Đêm qua, một vụ giết người đã xảy ra trong kho lưu trữ nghiên cứu của Cục Pháp thuật Hoàng gia. Cô cần được điều tra với tư cách là một nhân chứng quan trọng."

"Cái gì...?!"

—Một vụ án giết người.

Nghe những lời đó, Harriet cảm thấy đầu óc rối bời, đồng thời chìm trong cảm giác sợ hãi không rõ nguyên nhân.

Ngay cả khi cô ấy không làm điều gì sai trái, và ngay cả khi cô ấy là Nữ công tước cao quý của Saint-Owan, cô ấy không thể không lạnh người khi nghe thấy từ "tội ác".

Hơn nữa, đó là một vụ án giết người xảy ra trong Cung điện hoàng gia.

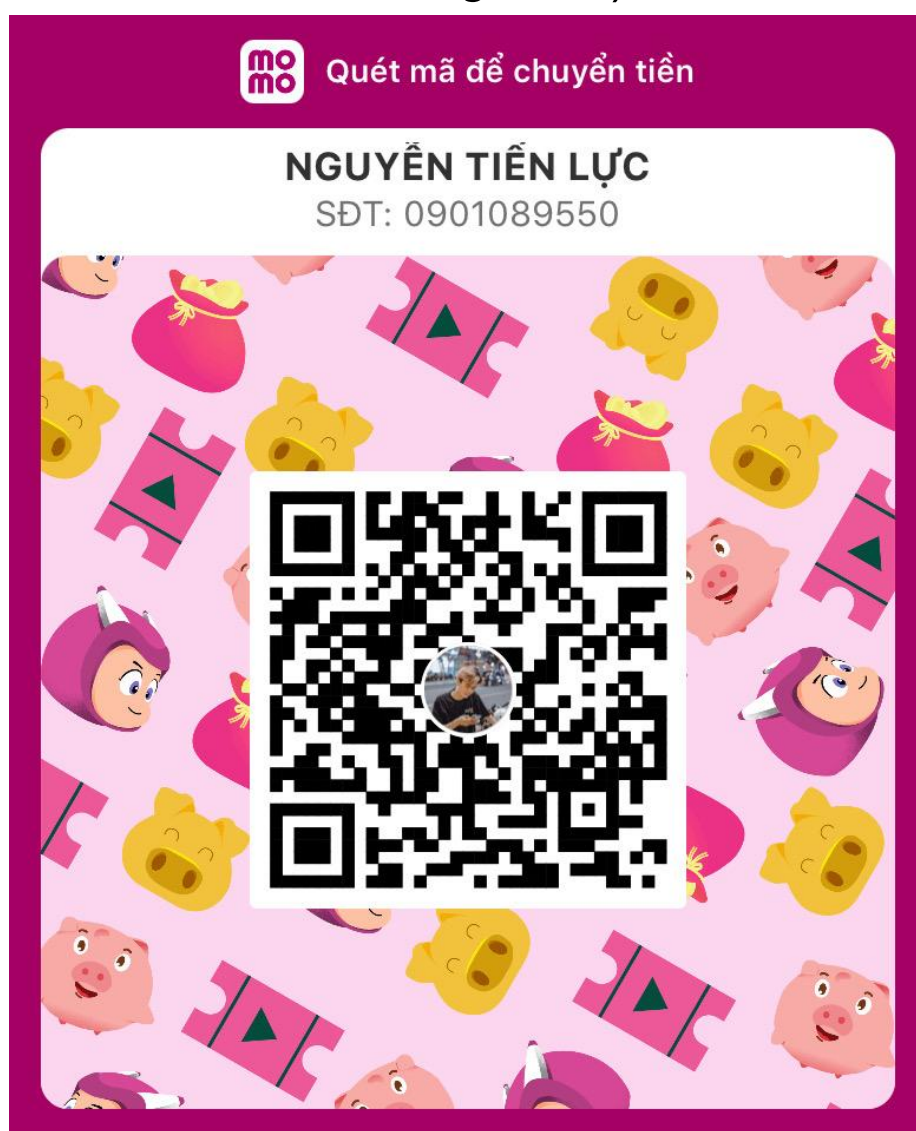
Harriet, người đang nhìn những điều tra viên lịch sự nhưng đầy áp lực, tái nhợt đi.

Bây giờ là sáng sớm, vì vậy các bạn cùng lớp của cô vẫn còn ngủ. Tuy nhiên, đó cũng là lúc những người tập thể dục buổi sáng thức dậy.

“...Ừm, chuyện gì vậy?”

Ví dụ, Reinhardt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading